

Vuonna 1922 joulukuun 11 päivänä koontuivat Eduskunnan Pankkivaltuusmiehet puheenjohtaja Lavonius, herrat Nevanlinna, Tanner, Ramsay, Wuolijoki sekä varamies Hanl.

Sen lisäksi olivat läsnä Johtokunnan puheenjohtaja senaattori Stenroth sekä jäsenev. Frenckell.

1 §.

Puheenjohtaja ilmoitti, että Johtokunta on sen johdosta, mitä Valtiovarainvaliokunta on mietinnössään n:o 8 lausunut Suomen Pankille sen aseman vahvistamiseksi annettuja 350 miljoonan markan määrään nuosevia obligatsioita koskevista määräyksistä, valmistuttanut selvityksen asiasta ja esitti Pankkivaltuusmiesten harkittavaksi, miten tämä selvitys saatettaisiin Eduskunnan tietoon sekä miten parhaiten olisi aikaansaatavissa, ettei Eduskunta hyväksyisi Valtiovarainvaliokunnan mainitussa lausunnossa esitettyä virheellistä tulkintaa. (Liite 91).

Kun asiasta keskusteltaessa oli ilmennyt eri mieliä Pankkivaltuusmiesten kesken, toimitettiin äänestys, jolloin

Herra Hahl katsoi, että Pankkivaltuusmiesten tulee lähettää selvitys Pankkivaliokunnalle ja pyytää Pankkivaliokuntaa ryhtymään sen johdosta asianmukaisiksi katsomiinsa toimenpiteisiin;

Herra Wuolijoki katsoi, että Pankkivaltuusmiesten on pyydettävä Pankkivaliokuntaa saattamaan puheenaoleva selvitys Eduskunnan tietoon sekä Eduskunnalle ehdottamaan

että Eduskunta hylkäisi Valtiovarainvalio-

kunnan kysymyksessäolevan lausunnon; ja

että Eduskunta niinikään hylkäisi Valtiovarainvaliokunnan ehdotuksen Suomen Pankin varojen käyttämisestä;

Herrat Ramsay, Tanner, Nevanlinna ja Lavonius yhtyivät kukin vuoroonsa herra Wuolijoen mielipiteeseen, joka sitten oli tullut Pankkivaltuusmiesten päätökseksi. (Kirjelmä 88).

2 §.

Ryhdyttiin keskustelemaan Suomen Pankin valuuttapolitiikasta.

Herra v. Frenckell teki selkoa valuutan ostoista ja myynneistä sen jälkeen kun Pankkivaltuusmiehet olivat viimek-

si käsitelleet valuuttapolitiikkaa sekä ilmoitti, että Johtokunta on pyrkinyt siihen, että dollarin kurssi pysyisi vakaana. Puhuja ehdotti, että Pankkivaltuusmiehet hyväksyisivät nykyisen valuuttapolitiikan noudatettavaksi edelleenkin ainakin kuluvan vuoden loppuun, kenties vielä tammikuun aikanaikin.

Senaattori Stenroth ilmoitti, että Johtokunta oli tehnyt alustavan tilinpäätöksen ja siitä havainnut, että jos punnan arvoksi merkitään 180 markkaa ja muiden valuuttojen arvot merkitään senmukaisiksi, niin tulee Pankin tilinpäätös näyttämään voittoa 5 - 15 miljoonaa markkaa. Tällöin on oletettu, että Venäjän valtakunnan rahaston velkasitoumusten arvoa saadaan vähentää viime vuoden voittovaroilla.

Herra Nevanlinna katsoi, että Johtokunnan pyrkimys pitää markan dollariarvo vakaana on oikea sillä rajoituksella, että niin menetellessä ei kuluteta liiaksi valuuttavarastoa. Puhuja huomautti, että varasto oli nyt jo melkoisesti vähentynyt. Tilinpäätöksen perusteeksi pantavista kurseista puhuja oletettiin, että Johtokunta määrää ne mahdollisimman alhaisiksi ja samalla sellaisiksi, että Johtokunta olettaa voivansa pysyttää ne seuraavankin vuoden sellaisinaan.

Herra Wuolijoki piti sellaista tulosta, että valuut-

tavarasto tuotta tappiota vain 50 miljoonaa markkaa, hyvin tyydyttävänä. Johtokunnan esittämä tilinpäätöksen suunnitelma oli puhujan mielestä oikea.

Senaattori Stenroth oli sitä mieltä, että Johtokunnan ei tarvitse olettaa voivansa pitää kursseja koko vuotta sellaisina kuin ne merkitään tilinpäätöksessä. Riittää kun voidaan pitää ne sellaisina vain muutaman kuukauden ajan, sillä Pankin toiminta tuottaa edelleen voittoa, jolla voidaan alentaa myöhempien kuukausien kursseja. Puhuja oli suunnitellut, että viime vuoden jällellä olevista voittovaroista osa käytettäisiin Venäjän valtakunnan rahaston velkasitoumusten poistoon ja jäännös valuuttojen arvon vastaiseen alentamiseen.

Herra Lavonius oli taipuvainen hyväksymään Johtokunnan lähimmän ajan valuuttapolitiikkaa koskevan ehdotuksen, kuitenkin sillä edellytyksellä, että markan dollariarvon vakautaminen ei vuodenaikaan nähden suhteettomasti kuluta valuuttavarastoa. Pankkivaltuusmiesten tulisi puhujan mielestä nimenomaan lausua, että Suomen Pankin ei tule antaa yksityistaloudellisen etunsa määrätä valuuttapolitiikkaa.

Pankin tilinpäätöskursseista puhuja oli sitä mieltä, että niiden tulisi olla hiukan alle joulukuun 31 päivän myyntikurssien.

Herra Hahlilla ei ollut mitään muistuttamista Jontokunnan valuuttapolitiikkaa vastaan. Ei voinut yhtyä siihen käsitykseen, ettei valuuttavarasto saisi vähetä, koska puhujan mielestä kurssveja ei voida valuuttavarastoa käyttämättä vakaannuttaa. Punnan arvoa 180 markkaa vastaavia tilinpäätöskurssveja puhuja piti kalliinlaisina.

Herra Ramsay oli jo aikaisemmin lausunut, että Suomen Pankin vuositulosta on pidettävä hyvänä, jos voitto = 0. Puhuja totesi, että oli odotettavissa niukan parempikin tulos ja se oli puhujan mielestä hyvin tyydyttävä. Toiselta puolen on pidettävä myöskin oikeana sitä, että Pankin ei tarvitse merkitä tilinpäätökseen korkeampia kurssveja kuin mihin se itse noteeraa valuutat.

Keskustelun päätyttyä Pankkivaltuusmiehet päättivät lausua käsityksenään, että Suomen Pankin tulee edelleen tois-
taiseksi noudattaa samaa valuuttapolitiikkaa kuin tähänkin asti, pyrkien pitämään dollarin kurssin vakaana, sikäli kuin se ei kuluta valuuttavarastoa vuodenaikaan nähden suhteettomasti, sekä että Suomen Pankin yksityistaloudellinen etu ei saa määrätä valuuttapolitiikkaa.

Samalla Pankkivaltuusmiehet päättivät, että ulkomaisen valuuttojen kurssit on tilinpäätöksessä merkittävä joulu-

kuun 31 päivän myyntikursseja alhaisemmiksi.

3 §.

Esiteltiin Johtokunnan viime marraskuun 30 päivänä lähettämä kirjelmä n:o 52. (Liite 92)

Pankkivaltuusmiehet päättivät Johtokunnan esityksen mukaisesti hyväksyä A/B Göteborgs Bankin Tukholmassa Suomen Pankin kirjeenvaihtajaksi. (Kirjelmä 89)

4 §.

Esiteltiin Johtokunnan viime marraskuun 30 päivänä lähettämä kirjelmä n:o 53. (Liite 93)

Pankkivaltuusmiehet päättivät pyytää Valtiovarainministeriön toimenpidettä siihen, että Suomen Pankin lukuun lyö-
täisiin

Smk. 5.000.000:-	1 markan	nikkelirahoja
" 3.000.000:-	50 pennin	"
" 100.000:-	10 pennin	kuparirahoja
" 100.000:-	5	" "

(Kirjelmä 90).

5 §.

Esiteltiin Johtokunnan kuluvan joulukuun 2 päivänä lähettämä kirjelmä n:o 54. (Liite 94).

Pankkivaltuusmiehet, hyväksyen Johtokunnan ehdotuksen päättivät oikeuttaa Pankin konttorit kuluvana vuonna jo myönnettyjen tarverahojen lisäksi käyttämään: Turun konttorin 3.000:-, Porin 2.500:-, Vaasan 1.000:-, Oulun 1.000:-, Kuopion 1.000:-, Joensuun 500:-, Sortavalan 1.500:-, Mikkelin 1.000:- ja Tampereen konttorin 1.000:- markkaa. (Kirjelmä 91).

6 §.

Esiteltiin Johtokunnan kuluvan joulukuun 2 päivänä lähettämä kirjelmä n:o 55. (Liite 95)

Pankkivaltuusmiehet, hyväksyen Johtokunnan ehdotuksen päättivät oikeuttaa Pankin konttorit tarverahoina vuonna 1923 käyttämään: Turun konttorin 13.000:-, Porin 10.000:-, Vaasan 10.000:-, Oulun 8.000:-, Kuopion 6.000:-, Joensuun 4.000:-, Sortavalan 8.000:-, Wiipurin 14.000:-, Mikkelin 4.000:-, *Jyväskylän 4000:-, Kotkan 6000:-* ja Hämeenlinnan konttorin 4.000:- markkaa. (Kirjelmä 92).

7 §.

Esiteltiin Johtokunnan kuluvaan joulukuun 4 päivänä lähettämä kirjelmä n:o 56 (Liite 96).

Pankkivaltuusmiehet, hyväksyen Johtokunnan ehdotuksen, päättivät, että ylikamreeri A. Brobergille suoritetaan pankinjohtajalle kuuluvat palkkaedut siltä ajalta, jonka hän on toiminut pankinjohtaja Gråstenin sijaisena ynnä kesäloma-ajaltaan. (Kirjelmä 93).

Vakuudeksi:

A. M. Ranninen